

Роксоляна БЛАГА

Нас запросила ОДТА

Уже стало доброю традицією, що студенти-другокурсники театрознавчого відділення філологічного факультету ЛНУ ім.І.Франка їздять навчатися до Варшавського університету, в Осередок Досліджень Традицій Античності. У березні цього року прийшла і наша черга. З нами їхали й опікувалися групою викладач кафедри театрознавства та акторської майстерності Майя Гарбузюк і лаборант Тетяна Білик.

З першого ж дня нас закутило у вирі лекцій, переглядів вистав, екскурсій, нових знайомств. Ми почувалися вільно завдяки доброзичливості та чуйності працівників Осередку Христини Щетинської та Йоанни Шути. Отож, щодня зранку ми ходили на заняття. Цікавим був курс лекцій професора Є. Аксера з проблем античного театру. Вивчаючи трагедії Есхіла “Прометей закутий” та “Агамемнон”, ми спільно шукали відповіді на найважливіше запитання – яким насправді був античний театр? Намагалися відчитати сценічний рух хору і персонажів, закладений у тексті, розмірковували над законами сприйняття античної вистави. На лекціях про творчість драматургів-класиків світової літератури викладачі розповідали речі нехрестоматійні, маловідомі. Зокрема, професор Л. Сокул знайомив нас із біографією Г.Ібсена, розкривав його світогляд, який позначився на творчості письменника. Доктор Я. Комаровський на лекціях про Шекспіра роз’яснював символіку квітів у букеті Офелії і значення кожного складника чарівної зупи відьом з “Макбета”, вказуючи на особливі, майже невідкриті в сучасних сценічних прочитаннях драматургічні пласти. Неоціненною інформацією і відомостями поповнилися наші знання про Єжи Гротовського завдяки лекціям професора Л. Колянкевича. Надзвичайно цікавим було знайомство із творчістю ще одного неординарного польського режисера Кристіяна Люпи, про якого ми могли прочитати лише окремі міркування в українських театральних часописах. Тепер же про нього ширше вела мову магістр А.Коритковська, ілюструючи розповідь відеозаписами його вистав.

На заняттях з театральної критики магістр В.Майхерек обговорював з нами вистави, які ми щоденно переглядали у варшавських театрах. У Театрі Народовому в постановці головного режисера Є. Гжегожевського на великій сцені дивилися “Весілля” С. Виспянського, на Камерній – “Шлюб” В. Гомбровича. З творчістю цього драматурга наші студенти вже були знайомі завдяки спільному українсько-польському проєкту, здійсненому у Львові, коли на заньківчанській

сцені відбулась прем’єра “Івона, принцеса Бургундська” в режисурі польського митця В. Рудзького. “Бурю” В. Шекспіра бачили у Театрі Польському, а в “Розмаїтостях” – “Бзїк тропікальний” Гж. Яжини. Та мабуть, найбільше запам’ятали відвідини Варшавської опери, де слухали “Дон Жуана” В.А.Моцарта (режисер – М.Прелінський). Ми навіть не уявляли, що можна так нетрадиційно вирішити оперну виставу. Вражало все: артистичне виконання партій, яскрава драматична дія, застосування найновіших сучасних технологій у сценографії, надзвичайні світлові ефекти та костюми зразками високої моди. На додаток працівники театру передали дарунок для нашої кафедри – відеозаписи цієї та інших польських оперних вистав. Екскурсію залаштунковими приміщеннями оперного театру та залами Національного театрального музею цікаво, у невимушеній бесіді провів І. Рогацький.

Увечері 25-го березня після вручення дипломів, прощального фуршету, після того, як було зроблено усі пам’ятні фотографії і сказано усі прощальні слова нашим новим друзям-одногрупникам з Польщі та Білорусі, ми поверталися до рідного Львова. Крізь вікно автобуса ще раз оглядали Варшаву, що за два тижні стала для нас рідною, ми впізнавали місця, де побували під час екскурсії містом, яку влаштували для нас працівники Осередку. Ми везли з собою незабутні театральні враження, нові знання, книжки, придбані для кафедральної та наших власних бібліотек. А ще – окрім конспектів та книжок – хороші, добрі, приємні, теплі спогади...

Доктор Ярослав Комаровський із студентами та викладачами кафедри театрознавства та акторської майстерності ЛНУ ім. Івана Франка. Варшава, ОДТА, 2003 р.

